

וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-נַעֲרֵה־בְּתוּלָה טוֹבַת מְרָאָה אֶל-שׁוֹשַׁן הַבִּירָה
 אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים אֶל-יַד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתּוֹן
 תַּמְרָקִיהֶן: ד וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת
 וְשִׁתִּי וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: ה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה
 בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכָי בֶּן יָאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶּן-קַיִשׁ אִישׁ

רש"י

ידועות לו נשים כיפות שצמדינות: תמרוקיהן. כן דברים המלחמין כמו ומורק ושוטף,
 שמן ערצ ומיני סמנים וצממים המעכרין ומעדינן את הכשר: (ה) איש יהודי. על
 שגלה עם גלות יהודה כל אותן שגלו עם מלכי יהודה היו קרויים יהודים צין הגוים
 ואפילו משצט אחר הכ: איש ימיני. מצנימין היה כך פשוטו, ורצותינו דרשו מה

שירת הלוי

מלוכה וכו' ע"ש. וע"ע בילקוט תהלים
 (תחסד) "זכרני ה' ברצון עמך" (תהלים קו,
 ד), אמר דוד רבש"ע כשתעשה ישועות
 ע"י מרדכי זכרני, א"ל הקב"ה חייך לך
 אנא מדכר קדמי איש יהודי שהי' משבט
 יהודה ואח"כ ושמו מרדכי, עכ"ד. וא"כ
 מובן למה כתיב "איש יהודי" קודם ל"איש
 ימיני".

אחת ואת כולן יבעל, מאן דהו' לי' ברתא
 מטמרה, עכ"ל.
 ונראה דדבר זה מדויק בלשון הקרא,
 דבעצה אמרו "ויקבצו את כל נערה
 בתולה", ובסוף כתיב (פסוק ח') "ובהקבץ
 בתולות רבות", שלא הצליחו לקבץ את
 כולן כיון דאיטמרה מיני'.

איש יהודי וגו' איש ימיני (ב, ה)

במס' מגילה (יב:) דרשו מכאן שאביו
 מבנימין הי' ואמו מיהודה. וצ"ע דאזלינן
 בתר משפחת האב ליחוס, וא"כ הו"ל
 להקדים "איש ימיני" ל"איש יהודי" כיון
 דאביו מבנימין הי'.

ולפי פשוטו י"ל שהקדים יחוסו
 ליהודה מבנימין מחמת שהוא בא מזרע
 מלוכה מיהודה, וכדאיתא בפרדר"א (נ')
 וכי לא הי' יהודי בשושן אלא מרדכי לבד,
 אלא לפי שהי' יהודי צדיק ובן אבות ומזרע

ונראה לומר בדרך אחר ע"פ דברי
 מרן הגרי"ז זצ"ל (כתבי התלמידים פ'
 ויחי) עה"פ (בראשית מח, י) "לא יסור
 שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו",
 שמפרש שינוי הלשון מ"יהודה" ו"מבין
 רגליו", שהתוס' בסנהדרין (ה. ד"ה דהכא),
 מיייתי ירושלמי ד"שבט" – ראש גולה
 מזכרים, בן אחר בן, "ומחקק" – נשיא
 שבא"י מנקבות, ונשיא כולל ראש
 הסנהדרין. וביאר בזה דשתי הנשיאות הם
 מזרע יהודה אלא דשבט דוקא מבן אחר